

16

นักเรียนแพทย์... รักษาโรคด้วยสมาธิจิต

นางสใช้ธรรมกายแก้โรค หลวงพ่อวัดปากน้ำ (ภาษีเจริญ) เคยพูดว่าแก้ได้จริง ถ้าได้ประกอบกันทั้ง 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายแก้และฝ่ายเจ้าทุกข์ มีความเชื่อมั่นคง กล่าวคือต้องเรียนพระกัมมัฏฐานปฏิบัติธรรมด้วย เพื่อให้กระแสนจิตเชื่อมถึงกัน ลักษณะนี้มีหวังมาก ที่ไม่ได้ผลก็เนื่องด้วยผู้เจ็บไม่พยายามทำพระกัมมัฏฐาน ทางเชื่อมไม่ถึงกัน แต่ถึงอย่างนั้นก็มีผลบ้างในเมื่อโรคนั้นยังอ่อน

และหลวงพ่อวัดปากน้ำ (ภาษีเจริญ) เคยพูดว่า “ถึงไม่หายก็จะเป็นไร เราไม่ได้เรียกค่ารักษาเอาแก่ใคร ช่วยด้วยเมตตา อย่างน้อยคนเจ็บก็

จะต้องได้วิธีปฏิบัติธรรม หรือเข้าใกล้พระรัตนตรัยพอสมควรแก่อุปนิสัย”
ท่านพูดต่อไปว่า “ที่หายก็มาก ที่ไม่หายเพียงแต่บรรเทาเป็นครั้งคราวก็มี”

พูดถึงวิธีแก้โรค อาตมา (สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 17) ได้พบกับ
“นักเรียนแพทย์คนหนึ่ง” ซึ่งเขาสนใจในวิชาของหลวงพ่อ ระหว่างเป็น
นักเรียนแพทย์ปีปลายๆ เขาได้รักษาพยาบาลคนไข้คนหนึ่ง คนไข้ นั้น
เจ็บปวดมาก หมดทางแก้ไข เขาได้ตัดสินใจพูดกับเพื่อนๆ ว่า

“เดี๋ยวจะแก้ให้หาย ขอเข้าไปในห้องสักครู่ก่อน”

นักเรียนแพทย์คนนั้นเข้าห้องทำสมาธิจิตตามหลักของวัดปากน้ำ
สักครู่ใหญ่ๆ ต่อมา คนป่วยสงบจากความเจ็บปวด

พวกเพื่อนนักเรียนแพทย์ด้วยกันแปลกใจ ถึงผู้เข้าสมาธิเองก็
แปลกใจ และภูมิใจในการกระทำของเขา ได้ถามว่าทำไมจึงกล้าเช่นนั้น

นักเรียนแพทย์คนนั้นตอบว่า “สงสารคนเจ็บไม่รู้จักช่วยได้อย่างไร
ไม่มีทางอื่นก็ลองดู” และยังได้พูดต่อไปว่า “ผมได้เห็นตนเองว่าเมื่อชาติก่อน
เคยเป็นนักบวชมาเหมือนกัน”

นักเรียนแพทย์คนนี้ ตามปกติชอบวัดและพิธีทางศาสนาตั้งแต่จำ
ความได้ เพราะผู้ใหญ่นสนใจในทางศาสนา เขาอาราธนาศีล อาราธนา
พระปริตได้ตั้งแต่พูดชัด มีการทำบุญประจำปี เด็กคนนี้ได้อาราธนาศีล
พระปริตเสมอมา และอาราธนาได้อย่างไม่กระดากอายเลย การเรียนดี
สำเร็จปริญญาแพทย์โรงพยาบาลศิริราช เมื่ออายุได้ 21 ปี

สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 17

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช

(ปุ่น ปุณฺณสิริ)

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม

